

Poetul si patrupedul, intre vis si realitate

de Mihai Fulger

Un

recent film coreean pe care l-am ratat in octombrie, la Pusan (unde a beneficiat de o

prezentare de gala), dar pe care am reusit sa-l vad la inceputul acestei luni, in cadrul sectiunii "Five Continents" a Festivalului International de Film de la Goteborg (Suedia), este [So-wa hamkke yeohaengha-neun peop / Rolling Home with a Bull](#). Filmul este semnat de Yim Soon-rye, una dintre cele mai apreciate regizoare-femei din Coreea; in ultimii 15 ani, ea a mai realizat lungmetrajele **Three Friends**, **Waikiki Brothers** si **Forever the Moment** (un film de succes despre nationala de handbal feminin sud-coreeana), precum si scurtmetrajul **The Weight of Her**, inclus in filmul-omnibus **If You Were Me**. Scenariul lui **Rolling Home with a Bull**, semnat de regizoare impreuna cu Park Kyoung-hee, are la baza un roman de Kim Do-yeon din 2007. Eroul este tarantul-poet Sun-ho (Kim Young-pil, actor aflat la primul sau rol principal, desi n-am zice, dupa siguranta interpretarii sale). Dupa absolvirea facultatii, el a revenit in casa parinteasca si, desi se apropie de 40 de ani, nu s-a insurat inca, fapt care ii ingrijoreaza mult pe ai sai, care vor sa-i aranjeze o intalnire cu vreo imigranta vietnameza sau cambodgiana. Insa Sun-ho pare mai interesat de poezii (din pacate, la concursurile literare el este eternul perdant si nici macar propriul caine nu este interesat de poemele pe care i le recita el) decat de urmasi. Dar pe Sun-ho cel mai mult il enerveaza boul de care este obligat sa aiba grija: in secolul XXI, al agriculturii *high-tec*, de ce sa mai stranga rajatul unei vite? Oricat ar incerca sa-l convinga pe batranul sau tata sa vanda animalul si sa-si cumpere un tractor, acesta nu vrea sa renunte la tovarasul sau de munca.

Dupa

cum poate stiti, boul este considerat un animal sacru si un simbol vital in budism, iar multi adepti ai acestei religii cred chiar ca el are puterea de a transforma visele in realitate – detaliu relevant pentru povestea filmului. In plus, urmarind un documentar precum [Old Partner](#), putem intelege mai bine legatura stransa care se creeaza, de-a lungul anilor, intre un taran/fermier si boul alaturi de care el trudeste zilnic pe ogor. Exasperat, Sun-ho fura boul familiei (total sau chiar il denunta la politie drept hot) si merge sa-l vanda la un targ de animale. Nu are succes, asa ca ajunge sa colinde prin tara, de la un targ la altul, cu boul in camioneta.

De-a lungul drumului, a carei destinatie finala este chiar Seulul, omul ajunge sa se ataseze de

animal.

In acest *road movie* intervine si un al doilea fir epic, la fel de important. Sun-ho este sunat de Hyun-soo (Gong Hyo-jin din **Pasta**), o fosta prietena si iubita, care se maritase cu prietenul sau cel mai bun. Dupa sapte ani in care nu mai tinusera legatura, ea il anunta ca sotul ei a murit pe neasteptate si il cheama la inmormantare. In anii studentiei, cei trei buni prieteni se strigau intre ei Peter (decedatul), Paul (Sun-ho) si Mary (Hyun-soo), dupa trioul folk american cu care li se parea ca seamana. Desi inca il doare tradarea lui Hyun-soo, Sun-ho vine sa-si ia adio de la "Peter", iar relatia dintre "Paul" si vaduva "Mary" ia o turnura neasteptata... Aceste doua fire narrative se intersecteaza si, in a doua parte a filmului, povestea este condimentata cu multe momente fantastice si onirice, astfel incat uneori ne ia timp sa intelegem daca urmarim un vis, o fantezie sau realizatea. Apar, de pilda, un templu budist numit Ohmygod, care ia foc, lasandu-l pe drumuri pe preotul sau, ori un barbat care il roaga insistent pe Sun-ho sa-l lase pe baiatul sau sa calareasca boul.

Filmul are multe atuuri: momente comice si dramatice izbutite, secvente pasionale si intense, poveste captivanta si actori buni (inclusiv... animalele), plus minunatul cantec "500 Miles", interpretat de Peter, Paul and Mary. Yim Soon-rye este o regizoare matura, tot mai atrasa de psihologia personajelor sale, si reuseste sa-si fascineze spectatorii timp de aproape 110 minute. La Goteborg am vazut filmul intr-un cinematograful arhiplin si, chiar daca subtitrarile erau doar in engleza, nu si in suedeza, spectatorii nu au parasit sala in timpul proiectiei, fiind incantati de cele vazute pe ecran. Asadar, nu ocoliti **Rolling Home with a Bull!** *Multumesc Institutului Cultural Roman pentru sansa de a participa la acest festival.*

